

Posudek vedoucí diplomové práce
Katedra pedagogiky FF UK v Praze

Jméno a příjmení studentky: **Martina Koplová**

Název práce: **SANACE RODINY V RÁMCI COCHEMSKÉ PRAXE NA MOSTECKU**

Vedoucí práce: **Jitka Lorenzová**

Technické parametry práce:

Počet stránek (bez příloh): 82

Počet stránek příloh: 22

Počet titulů v seznamu literatury: 42

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

Formální zpracování:

Jazykové vyjádření (dodržování pravopisné normy, stylistické schopnosti, zvládnutí odborných výrazů)

X				
---	--	--	--	--

Zacházení s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení citačních norem)

X				
---	--	--	--	--

Formální zpracování (rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	X			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost použitých metod

X				
---	--	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

X				
---	--	--	--	--

Využití praktických zkušeností

X				
---	--	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešení problematice (spolupráce s vedoucím práce, originalita)

X				
---	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

X				
---	--	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části

X				
---	--	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	X			
--	---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

X				
---	--	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů

X				
---	--	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

1. Obsahuje cochemská praxe na základě Vašeho rozboru tématu nějaká rizika a nedostatky?
2. Co byste zpětně změnila na koncepci diplomové práce, pokud byste mohla?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Diplomantka si vybrala téma, které je v ČR dosud poměrně nové, bezprostředně souvisí s jejím profesním zaměřením a odbornou angažovaností v reformě opatrovnických řízení a péče o ohrožené děti na Mostecku. Tím se jí podařilo propojit nejen odborný a profesní zájem, ale také vzhledem k novosti zkoumaného přístupu přispět užitečnými informacemi k osvětě a inspiraci v této oblasti jak v odborné, tak laické veřejnosti. Jde o téma mezioborové, epistemologicky se autorka pohybuje na pomezí sociální pedagogiky, sociální práce a práva.

Téma otevírá diplomantka tradičně uchopeným vydefinováním rodiny, dále se zaměřuje na obtíže a rodinného soužití včetně rozchodů a rozvodů. Vzhledem k zaměření výzkumu se věnuje též opatrovnickému řízení, roli jednotlivých aktérů v něm a také sociálně právní ochraně dítěte a situacím jeho možného ohrožení. Vazba na téma práce zde vyznívá spíše implicitně a je poplatná spíše tradici uvažování o tématu v oblasti sociální práce.

Zajímavé, analyticky dobře uchopené s větším autorským vkladem je představení participativních práv dítěte v situaci rodinného konfliktu, což již více souvisí s pojetím cochemské praxe, ústředního tématu práce. Samotná kapitola, která je této problematice následně věnována (Cochemská praxe jako nástroj řešení rodinných konfliktů a sanace rodiny) je informačním přínosem, neboť systematicky soustřeďuje poznatky a zkušenosti s tímto relativně novým a progresivním nástrojem práce s rodinou. Také názorně ukazuje úlohu jednotlivých účastníků pomáhajícího procesu. V této části práce se již ukazuje vazba k sociální pedagogice. Zejména jde o potenciál cochemské praxe ve vztahu k paradigmatu sociální pedagogiky označovanému jako „pomoc ke svépomoci“. Zkušenosti s aplikací přístupu na Mostecku jsou obsahem další kapitoly, kde autorka nejvíce zúročuje svoji zkušenost a skrze výstižné příklady dobré praxe ukazuje a hodnotí rozmanité způsoby využití přístupu. Tyto ilustrativní možnosti mohou být vodítkem pro praxi.

V empirické části jsou prezentovány výsledky expertního šetření, jehož cílem bylo zjistit, jak přínosy a limity cochemské praxe v regionu Mostecká hodnotí odborníci, kteří se této praxi věnují. Autorka se musela vyrovnat se situací kolem vyhlášení nouzového stavu z důvodů epidemie covid-19, přesto získala pro výzkum relevantní odborníky. Cíl byl rozvinut prostřednictvím 4 výzkumných otázek, na které autorka adekvátně a na odpovídající úrovni zobecnění odpověděla shrnutím výsledků získaných procesem otevřeného kódování. V empirické části také oceňuji přehlednou prezentaci kategorií a kódů, pozitivní je zařazení diskuse s vybranými třemi zahraničními výzkumy, které potvrzují nálezy autorky. Zároveň zde ale mohly být uvedeny také limity vlastního šetření. Je škoda, že chybí explicitní doporučení pro praxi měst a regionů, která by chtěla cochemskou praxi zařadit do nástrojů práce s rodinami v náročných situacích, přesto považují informační potenciál práce za značný.

Autorka zvládla bez obtíží odbornou terminologii, jazyková a stylistická stránka je bez zásadních nedostatků, jen místy se objeví stylistická neobratnost, např.: „Sanace rodiny má v Mostě nyní novou formu založenou na interdisciplinární spolupráci a bezplatných služeb.“ (s. 82). Občas se v práci objeví překlep (např. i v abstraktu, který je „výkladní skříní“ práce a je jinak velmi dobře zpracován). Formátování práce mohlo lépe pracovat s nadpisy a výčty, také některým pdf přílohám mohla autorka věnovat po stránce formální více pozornosti.

Závěr: Předložená práce celkově odpovídá požadavkům, přináší nové poznatky i podněty pro rozvoj sociálně pedagogické praxe při práci s rodinami.

Doporučení k obhajobě:

doporučuji.

Navrhovaná klasifikace:

velmi dobře (v případě úspěšné obhajoby i lépe).

3.8. 2020

doc. PhDr. Jitka Lorenzová, Ph.D.

